

חוויות ורשמים מהאופרה "אואזיס" מאת ציפי פליישר / חגי יודן 27.3.2018

אני מצפה תמיד, במיוחד, ליצירות שציפי פליישר מוציאה מתחת ידה. ברור לי שאשמע ואראה משהו שאינו מעולם היומיום, שלא משאיר אותי אדיש – אלא מלבה בתוכי את אותו פרץ יצירה שנוכח באופן טבעי באמנות של ציפי.

האופרה "אואזיס" היא במשמעה האמיתי – נווה מדבר. הליברית היא בסיס נפלא לסיפור הפלאות הזה, ששואב ממקורותינו. נאיבית במהותה – העלילה מגוללת את קורות בני ישראל במדבר ופגישה בין ילדים עבריים לנוודים של מצרים העתיקה. החיפוש אחר מים, אותו בסיס לכל חיים, ואיתו – ההגשמה ומציאת האחוה באמצע השממה – מרגשים בצורה הפשוטה ביותר, של ילד.

ואכן – "אואזיס" היא אופרת ילדים וציפי בנתה אותה במידות הנכונות ליוצרים צעירים.

המוסיקה, שלא ניתן לטעות בזהות האישה שהלחינה אותה, מבטאת את אידיאל החיבור בין המערבי למזרחי וכתובה לסולניות ומקהלה צעירה והרכב כלי מצומצם וקולע שזוכה לתזמורים רבי מצלולים ופרטיטורה עשירה בהבעה. אין תו אחד מיותר או חסר אצל ציפי, שכותבת הלכה למעשה לאחר תהליך חשיבה ותכנון קפדני. המוסיקה הותירה אותי בתחושת השראה והפתעה – המלודיות המעורבות, הרציטיביים ששיקפו את דמויות הילדים וההיתוך בין הקולות לכלים.

כל זאת – בביצוע מושחז, מעורר השתאות של מקהלת הילדים נונה, בניצוחם של נתלי גולדברג וצביקה פוגל, שללא מסירות מוחלטת ואמיתית – לא היו מגיעים לתוצאה המרשימה שהציגו, בניצוח הסימולטני שלהם. את הבימאית נטע אמית-מורו אני מכיר שנים רבות, ותמיד ניכרת בעבודתה היצירתיות הבלתי-נלאית. ביוצאי מן האולם, חשבתי – איזו מן חוויה זאת בשביל ילדים צעירים – לפגוש כל כך מוקדם עולם כה רחב – מוסיקלי, דרמטי ואנושי. אין לי ספק שחברות וחברי המקהלה ישאו איתם את המטען המיוחד הזה לשנות חייהם הבאות.

חגי יודן הוא פסנתרן מחונן, עורך ומפיק פרויקטים ואירועי מוזיקה